

Микола Зауцхний побачив світ 4-го вересня 1915 року в селі Заставка, повіт Підгайці, Тернопільської області. Будучи студентом Бережницької гімназії був ув'язнений польською поліцією у вересні 1933 року на 15-му році життя та засуджений на десять років тюремних робіт за приналежність до ОУН і розповсюдження піфільної літератури поміж студентами. Каторгу відбував у тюрмах Бережнів, Дрогобича, Святого Хреста і Тарнова. Під час польсько-німецької війни, в липні-7-го вересня 1939 року, разом вийшов з нашої рідної землі і повернувся до рідних торців.

Першу совєтську окупацію західної України в роках 1939—41 Микола перебував в підпіллі, уникаючи конфронтації з агентами НКВД, які в нас розшукували.

Після німецької інвазії 1941 року і після проголошення відновлення української державності у Львові 30-го червня 1941 року, Микола активно уділявся в політично-громадській праці, організував українську міську управу в Підгайцях і інших місцевостях Тернопільської області, почасти негативною, а згодом скрайно ворожою настановою німецької окупаційної влади до українського державного відновлення.

У квітні 1942 року Микола знову падає жертвою, цим разом гестапівських дозволів. Арештований в Підгайцях, в міській управі, де виконував функцію віце-президента. Вкинута його в тернопільську тюрму, де перейшов доміти, перепити недовірливих тортури, які продовжували в Львові на Ломоноса.

Після довгих допитів в липні-топиді 1942 року був перенесений до концтабору Май данек коло Люблина. Цей табір належав до категорії «Ферхтунгслагер» (нижній табір).

Там Микола почастило познайомитися і подружжям з одним польським підпільником на ім'я Юзеф Бауман, який був людиною високої культури, шалючим у відношенні до інших національностей, що було рідкістю в цьому смертельному міжнародному муравинні.

Після довгих допитів в липні-топиді 1942 року був перенесений до концтабору Май данек коло Люблина. Цей табір належав до категорії «Ферхтунгслагер» (нижній табір).

Березня 1944 року.

Іх обох приїждили до робочої групи, популярно званої як «картофляк». Це мабуть тому, що вони працювали як помічники в агрономії. Там гуртувалися в'язні різної національності, різного віку, переважно інваліди, там можна було зустріти колишніх генералів, підполковників, професорів, банківських алломих, колишніх поліцейських, адвокатів, суддів і газетарів. Командою «картофляк» було теж найкращим джерелом новин як внутрішнього таборного, так і світового.

Ось тут з могомешаєшав, а там щастя зустріти, а згодом подружжям з М. Зауцхним. А було це останньої 12-го травня 1944 року, мене і ще двох друзів, Богдана Керницького і Григорія Яворського, перевели з Головного табору Ашвиці до Біркенаву, де ми були замінені на реєстрації як механіки, а що саме невідомо Біркенаву створили «цивільні» різноманітні стрілецькі літаки, які треба було розмонтувати, і це була причина нашого перенесення туди.

Нас привели і залишили невеличкі перед кухоню невеличкі на приватних реєстрації. Тут нас зупинили і зв'язали мачею, змешали, помітно виснажений чоловік з шалючими рисами обличчя, з теплою усмішкою і таким же виразом в очах. Підійшовши ближче, і заговорив: «Ви українці працять?» Ми притякнули руком голови: «Ми сьогодні рано дістали конвої до Ашвиці, щоб вам добре заопікуватися».

Ми були дещо заскочені, змішані, не знаючи чи прийняти це як жарт, чи серйозно, хтось з нас спитав: «А хто є ви?» «Ой, пробачте, я називаюся Микола Зауцхний, та дозволяєте привітати вас від наших малянької групи — Слава Павлішина, Олена Ляшківська, Івана Клофінського і Павла Бєш».

І справді, під вечір Микола прибув до нас раз з цілою групою надзвичайно симпатичних нових друзів. З першої зустрічі ми подружжям і стали малою, але монолітною, групою, які взаємно собі помагають в кожній потребі. Микола, в контрасті до своєї дрібної будови та фізичного дефекту через брак руки, духово був великим, сильним і домінуючим і безкомпромисно вимою настановою самозбереження. До того він був дуже товаришкий, бистроумий з догалимним досвідом тюремно-кашетоного життя, він прекрасно знав психологію таборової роботи. Микола був натуральним товаришом, повеселеного практикування — один за всіх — всі за одного».

Це був Микола який викривав в зародку деспотичні заїрніх «фольксдойчів» і польських шовіністів таборової адміністрації, які планували знищення нашої групи. (Про це згадує Б. Керницький у своїй спогадах в документальному збірнику «В боротьбі за українську державу» видавництва Світової Ліги України Політвизна, 1990).

Після довгих старань, якішли різними напрямками — Микола Клімшин від ашвицької групи, М. Зауцхний від біркенавської групи, а особливо Богдан Комарницький, який мав деякі впливи в таборовій адміністрації, в дні 25-го жовтня 1944 року нашу групу з Біркенаву перевели до Ашвиці, де ми об'єдналися з нашою більшою добре організованою групою, що мала офіційну назву «Бандера-Бєгуні». Речником був всім шанований Микола Клімшин. Там проблема самозбереження була об'єднана тим, що ми всі, 150—170 чоловік, були призначені до одного 17-го білого ку.

В першу річницю відходу у засвіти св. п. Зауцхного

На наше Різдво 7-го січня 1945 року Микола отримав вістку від Ю. Баумана з біркенавської «картофляк» ні, що по головному дорозі пори Ашвиці замірили ціпівали цивільних людей, які атакують перед фронтом. В таборі помітні замішання між в'язнями і сесамішими хороністами.

Питання яке мучило 20,000 заліжних і 5 мільйонів замордованих, розстріляних, повислих і загнаних в Ашвиці різноманітних жертв «нової Європи», а який кінець приготує конючий драгон для нас? Чи нас перестригнуть, загнаною таки в наших бачках під час спаніх? Збомбардує, щоб ді праху, ні сліду не лишилось з цього табору, як свідка ганьби європейської цивілізації ХХ століття?

В нашій групі відбувалися гутирки, на яких була прийнята одна сководелана думка, — щоб затримати товаришську дисципліну і рівновагу, уважати на провокації, тримати цілий час гуртом і слідувати за дальшими директивами.

Нагало перед полуднем 18-го січня 1945 року пішов по таборі навал, щоб через годину вийшли на збірку до вимару. Ашвиці вибрав евакуацію з великим поспіхом. Пізно по полудні браму над якою висів саркастичний напис «Арбайт махт фрай» і так почався «смертний похід», як це влучно назвав Роман Малахуш у своїх спогадах.

Був досить холодна зима, падав густий сніг. Цеж наш Щедрий Вечір. Після триденного виснаженого «смертного походу», слідуючи три доби їхали вантажним поїздом у відкритих холодних вагонах. Вреції прийшли до нового «царства сатани» — Мавтавзену недалеко Лінчу в Австрії.

В цьому «смертному поході» около 5,000 в'язнів заплатили життя. Наша група збереглася в цілості завдяки дружній співпраці. Сильніші друзі допомагали маршувати слабшим, здорові, на зміну несли друзів хворих товаришів, а Микола негачом був в евакуації, тут ми попили в жалюже переповненні. Для тих шалючих, що попили до заповнених бараків, були тільки стоячі місця в тісноті, навіть сісти на дошку неможливо. Ти, що залишилися надворі, мусили воявати за місце ближче до стін баруку, щоб не замерзнути. Мені з Миколою вдалося зайняти найдальший куттик баруку і ми «лаштувалися» досить вигідно в порівнянні з тими, що були при дверях, або посередній баруку, не говорив про тих нещасних, що залишилися надворі. Ми навіть могли притиснутися обіччями спиною об стіну і підгріювати коліна під бороду. Довго розмовляли ми ще ніч, наче передчуваючи, що це буде наша посилна спільна ніч. Микола, як значило, з гумором пробував накреслювати візю нашого недалекого майбутнього — як вільних людей, а згодом відродженої нації в колі вільних народів.

Микола скільно вірив у прихід волі, і у цій візі переконав мене. Ми заснули.

Наступного дня вранці, після так званого сніданку, почали викликатися по номерах і формували менші і більші групи. Очевидно все це відбувалося в супроводі немилосердних поборів і звірських знущань.

Ми знали, що це пригтовляється розподіл в'язнів до інших добульших таборів, а саме філії Мавтавзену. Ось і мій номер викликали. Я стрепенуся, поглянувши сумним поглядом на Миколу, наче шукаючи захисту. Нас розлучили.

Через кілька хвилин відчинилася велика брама Мавтавзену, куди, яку групу, до якої мене приїждили.

Цілий 37 кіт власного кістяка він дуже повільно і обережно «переносився» через браму — у вільний світ. На брамі були великого танка — гурт американських воєнків і воєнних репортерів. Іхній командир ламаюмо німецькою мовою промовив до згуртованих в'язнів: «Ви вільні!», «Ви нові люди!» (Про цей день Микола Зауцхний дуже гарно описав у своїх спогадах в документальному збірнику «В боротьбі за українську державу»).

Приблизно в цьому самому часі я виставив друзів, що мали шасті залишитися в кимих, коїхний по своєму зустрічав цей містичний момент — «я вільний, — я знов людина».

Після короткої фізичної реабілітації в половині вересня 1945 року я подався в подорож для відшування моїх друзів. Яка же була несподівана радість, коли при кінці вересня 1945 року, вступивши до сестальського табору Гантгофердінгтон в Бєрєзіві, першим кого я зустрів, був не хто інший як Микола Зауцхний. Наші радість і зворушенням злизи не було кінця.

Тут за порадою і поміччю Миколи я з могомешав бутьюно дружиною і її родичами поселився в Регенсбурзі, де ми разом з Миколою перебули до нашого вилзду за океан 1949 року.

Регенсбург був мехкою для скитальцтв тому, що там мистіся постійний торговий «скриніговий» пункт ІРО на американську зону. Микола не був членом таборової адміністрації, ан платним працівником УННРА — ІРО М. Зауцхний був одно-особовою інституцією добродичності. Десяти родин з сільних централіних земель України були яртовані від насильної репатріації «на родину» завдяки Миколі, який виключав потрібні «документи» місця народження, місця перебування перед війною, місця працюю. Десятьма родин і подорожником особам Микола допоміг отримати статус Ді-Пі.

Це Микола підготував багато родин до «скринігу», особливо тих, що мали б «народитися» в Стріно, а не в Житомирі, що мали «жити» перед війною в Коломиї, а не в Полтаві.

Микола допоміг багатьма дивізійними влаштуватися в таборі. Це М. Зауцхний при співучасті Богдана Підгайного організував перший транспорт медичної і харчової допомоги для першої рейдуючої частини УПА з командиром Громенком, яка була інтернована американцями в Дегендорф. Микола організував допомогу братам, вдовам і сиротам погиблих в концтаборах і замордованих на допитах гестапівських катями борів за волю України. Це тільки декілька прикладів добродичності М. Зауцхного. Все це Микола робив цілком безітересно. Його найбільшою винагородою було задоволення, що міг допомогти братам в потребі. Такий був Микола Зауцхний.

У політичній діяльності Микола це віднохні літ був українським націоналістом-сборником і таким залишався до смерті. В політичній діяльності він не терпів поміркованій, зрівноважений реаліст, який не терпів часто необхідних екстремів в жодній політичній акції будь-якого українського політичного середовища. Він був видатним прихильником і ініціатором

об'єднаної української політичної дії на зовнішньому відтинку, а мирної співпраці і взаємної толеранції у внутрішньо-політичному співвідношенні. Микола був джентельменом і вірив у «фер плей». Микола — один з небагатьох, що вміє говорити і знаходити спільну мову з провідними людьми інших політичних угруповань, які виявляли розсудок і пошану до Миколи так само, як і він репрезентував інтакі думачі.

Микола був великим патріотом і любив свою батьківщину Україну понад усе. Найбільшою земною нагородою для нього був день 24-го серпня 1991 року, коли Україна скинула московське кайдани. На жаль, Микола не мав змоги відвідати свою улюблену вітчизну батьківщину, бо жорстока негода точила його здоров'я.

Сумного дня 2-го жовтня 1992 року несподівано смертю акоротили його трудове життя, залишаючи опечалену в смутку дружину Олю, живущу ще то-варішів жорстокості днів, багато приятелів, знайомих і засумовану українську громаду.

Теодор Корчак

• ДЕБЮТАНТКИ БАЛЮ ІНЖЕНЕРІВ 1994 • ДЕБЮТАНТКИ БАЛЮ ІНЖЕНЕРІВ 1994 • ДЕБЮТАНТКИ БАЛЮ ІНЖЕНЕРІВ 1994 •

Лариса Галай
Philadelphia, PA

Христина Горбата
Wallingford, CT

Ніна Горцун
Ansonia, CT

Лариса Галай
Bensalen, PA

Галіна Зіболіова
Marlton, NJ

Наталія Зіменко
Philadelphia, PA

Андрій Каліта
Philadelphia, PA

Андрій Каліта
Philadelphia, PA

Андрій Каліта
Philadelphia, PA

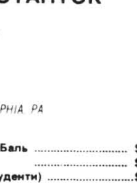
Андрій Каліта
Philadelphia, PA

Андрій Каліта
Philadelphia, PA

Андрій Каліта
Philadelphia, PA

Андрій Каліта
Philadelphia, PA

Андрій Каліта
Philadelphia, PA

Ліда Курілас
Douglassville, PA

Наталія Матла
Langhorne, PA

Еріка Міндлак
Philadelphia, PA

Тайса Скульська
Philadelphia, PA

Тамара Татунак
East Norriton, PA

Андрій Каліта
Philadelphia, PA

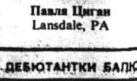
Андрій Каліта
Philadelphia, PA

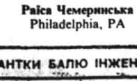
Андрій Каліта
Philadelphia, PA

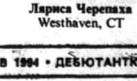
Андрій Каліта
Philadelphia, PA

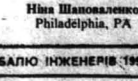
Андрій Каліта
Philadelphia, PA

Андрій Каліта
Philadelphia, PA

Андрій Каліта
Philadelphia, PA

Андрій Каліта
Philadelphia, PA

• ДЕБЮТАНТКИ БАЛЮ ІНЖЕНЕРІВ 1994 • ДЕБЮТАНТКИ БАЛЮ ІНЖЕНЕРІВ 1994 • ДЕБЮТАНТКИ БАЛЮ ІНЖЕНЕРІВ 1994 •

З ГРУДНЯ БЛИЗЬКІ ВАМ ЛЮДИ СТАНУТЬ ЩЕ БЛИЖЧІ!

БІЛЬШЕ ПІЛЬГОВИХ ГОДИН ДЛЯ ТЕЛЕФОНІВ

ВСІМ ВАШИМ БЛИЗЬКИМ.

БІЛЬШЕ ЗАОЩАДЖЕННЯ, БІЛЬШЕ КРАЇН СВІТУ.

З грудня програма AT&T **Reach Out*** World Savings пропонує довші години, продовж яких ви можете щадити на телефонах до понад 250 країн та регіонів світу. Тепер ви зможете одержувати максимальну знижку продовж 17 годин у будні, а також цілий день у суботи та неділі.

До того ж, до 31-го січня ви заощадите понад 35% на прямих розмовах до будь-якої країни світу **на будь-який номер. Не тільки на два, як то пропонують деякі інші телефонічні компанії міжнародного зв'язку.** Наприклад, ви зможете щадити до 44%* на кожному телефоні

до України* на будь-який номер. Ціна за участь у програмі, яка дає все це, лише \$3 на місяць.

Але і це ще не все. Навіть після 31-го січня ви зможете вибрати Україну, або іншу одну країну, і одержувати значні знижки на кожному телефоні до цієї країни.

AT&T пропонує вам **більше** пільгових годин і **більше** заощадження. Щоб вам було легше держати зв'язок з **більшою** кількістю близьких людей у **більшій** кількості країн світу.

Отже, щоб щадити на телефонах до цілого світу, подзвоніть спочатку до AT&T і дізнайтеся про подробиці.

1 800 858-9026, дод. 7113

Об'єднання Мистців України Америки
ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ
ЗАПРОШУЮТЬ ВАС НА ПРОГРАМИ:

УКРАЇНСЬКІ НОВОРІЧНІ ЗВИЧАЇ

п'ятниця, 21-го січня, 1994 р., год. 8:30 веч.

та

СТАРОВИННІ КОЛЯДКИ І ЩЕДРІВКИ

п'ятниця, 28-го січня, 1994 р., год. 8:30 веч.

Беруть участь:

Ярослава Герулик, Любарт Ліщинський,
Лаврентій Туркенич, та інші

РІЗДВЯНКА ВИСТАВКА ПРОДОВЖЕНА до 30-го січня 1994р.
ГАЛЕРІЯ ВІДКРИТА, п'ятниця, 8-30 веч., субота, 11-4 по пол.
неділ, 1-4 по пол.

138 2-га Алено, Нью-Йорк, Н.Я., 4-й поверх

УПРАВА 5-го ВІДДІЛУ О.О.П. в Ірвінгтоні, Н.Дж.

має шану запросити вас з родиною та приятелями
НА ТРАДИЦІЙНИЙ

СВЯТ-ВЕЧІР

який відбудеться

в суботу, 22-го січня 1994 р. о год. 5:30 вечером

в Українському Народному Домі

при 140 Prospect Avenue, Irvington, New Jersey

Після вечора, о годині 9-й розпочинається

ТАНЦЮВАЛЬНА ЗАБАВА

при звуках оркестру

"ХЛОПЦІ ЗІ ЛЬВОВА"

В програмі вечора — вигреші та інші атракції
В часі застави смачний буфет

з знайомими та гарними напівками та солодкими

• Вступ на вечір і забаву 25.00 дол. від особи

• Вступ тільки на забаву 10.00 дол. від особи

Стопи заповняють на число:

(908) 887-7363

або (201) 761-0488

ДОПОМОЖІТЬ УКРАЇНІ В ЇЇ ДЕМОКРАТИЗАЦІЇ І ДЕРЖАВНОМУ БУДІВНИЦТВІ!

Присилайте пожертви на адресу:

Ukrainian National Association

30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

Корпус...

(Закінчення зі стор. 2)

ків і курсів у середніх школах, вищих учбових закладах, інститутах підвищення кваліфікації вчителів, які викликали бажання користуватися знаннями і досвідом американських фахівців.

Корпусу Миру ЗСА здатний зробити вагомий внесок у розвиток України у цей період соціальних перетворень. Разом з наданням Україні знань і досвіду у підприємництва та економіки вільного ринку, поширення і поліпшення викладів англійської мови, зміцнюють контакти між українцями та американцями.

Персонал та добровольці Миру в Україні співпрацюють з Урядом ЗСА та національними урядовими організаціями в Україні з метою максимального збільшення ефективності зовнішньої технічної допомоги ЗСА цій країні протягом даного періоду соціально-економічної трансформації в історії України.

На закінчення хотілося б відзначити, що Корпусу Миру в Україні є найактивнішим та найнаочнішим заходом допомоги України ЗСА та міжнародними організаціями, у результаті якого 68 добровольців Корпусу Миру працюють у 24-ох містах України.

ТАЙВАН ПОГОДИВСЯ на будівництво на своїй території центру для технічної допомоги американських літаків-винищувачів Ф-16. Рішення було прийнято всупереч протестам з боку Пекіну. На Тайвані вже перебула група інженерів авіаційної компанії Локкіда, які керуватимуть будівництвом. В цьому технічному центрі будуть обслуговуватися всі літаки, які слугуватимуть в Азії на кораблях і наземних базах З'єднаних Штатів. Центр також виготовлятиме зброю для літаків.

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО

аутистичні забори

приймає у Кенсіс і виїжджає на викилки домі

ДЕНТИСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО

Професійна стоматологія і зуби. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням

Адреса у Мангеттені:

ROCKFELLER CENTER

630 5th Ave. Room 1803

New York, NY 10020

Адреса у Кансіс:

105-37 46th Avenue

Forest Hills, NY 11375

(718) 459-0111

Діяльність 3-го Відділу

США у Фінікі

3-й Відділ США хочє віддалити від своєї Центральної Європи та більшого спучення осередків, старіється проводити свою діяльність на всіх відтинках громадського життя міста Фінікі. Діючою головою Відділу є Ірена Гриневич. Завданням в цьому році було дати матеріальну поміч Українцям. Тому члени з охотою вважали до праці. В листопаді 1993 року члени заініціювали молодими хористами українського дитячого хору "Щедрик", які загостили до Фінікі.

Члени беруть активну участь у відзначенні різних державних річниць, як проголошення Самостійності Української Держави, свято Героїв, Дні Шевченка, Листопадівий Зрив та День Матері. Проводять школу українства під проводом Христі Бойко (колишня голова Відділу). Виконують дітей у українському дусі, які своїми виступами збагачують наші свята чи академії.

Влаштовано весільний вечір (Las Vegas), де під проводом Гені Чомпської члени своїми виступами веселили публіку. Також заходимо Відділу влаштовано виставку львівських мистецтв в Домі СУМА.

В листопаді відбувся традиційний Осінній бал, при проводом Лідії Диліх, Христі Бойко і Христі Винник-Вілсон. Їм належить призначення за фактом відстою. Це гарний, імпозантний бал, який відбувається в елітному готелі та на який варто прихитити з дитини.

В листопаді на запрошення Клубу Сеньйорів в Сан-Сіті 3-й Відділ організував показ історичних і народних одягів (разом 20 стилів). Публіка, переважно американська, або американців українського походження, була глибоко вражена, всі широкі подивилися красу і багатство української одягу.

Ольга Сливка

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ ДЛЯ ВШАНУВАННЯ

100-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

CARNEGIE HALL, NEW YORK

19-го лютого, 1994 року, 8-ма год. вечора

В КОНЦЕРТІ БРАТИМУТЬ УЧАСТЬ:

Український Національний Хор, диригент
Український хор "Дума", диригент
Сопіст Метрополітаної Опери в Нью-Йорку
Сопістка Мішель Овері в Нью-Йорку
Піаніст
Струнний квартет ім. Леонтовича

— Михайло Дибачко
— Василь Туркенич
— Павло Ткачук (бас)
— Оксана Кровчицька (сопрано)
— Микола Сук
— Юрій Мушкетер (перша скрипка)
— Юрій Харченко (друга скрипка)
— Борис Дітківський (віолончель)
— Володимир Пантелеєв (віолончель)

Акомпанює Т. Гриневич, О. Литвиненко, О. Сташків, С. Палай

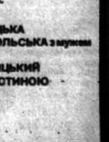
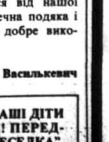
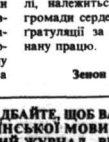
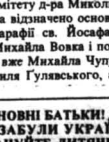
Буде виконана спеціально написана
УРОЧИСТА КАНТАТА Івана Карабича на слова Миколи Руденка

КВИТКИ МОЖНА НАБУТИ В:

Carnegie Hall (212) 247-7800 • УНЮСОН (201) 451-2200 • Сурмі (212) 477-0729 • Арі (212) 473-3550 • Дніпрі (201) 373-8783

ЦІНИ КВИТКІВ:

1st Tier — \$40 • Orchestra — \$30 • 2nd Tier — \$25 • Dress Circle — \$20 • Balcony — \$5

ВАНОВІ БАТЬКИ! ДБАЙТЕ, ЩОБ ВАШІ ДІТИ
НЕ ЗАБУЛИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ! ПЕРЕД-
ПЛАЧУЙТЕ ДИТЯЧИЙ ЖУРНАЛ "ВЕСІЛКА",
ЯКІ ДОПОМОЖЕ ВАМ!

Земон Васильевич

Дізнаємося сумно вісткою
з родиною, приятелями і знайомими, що
в наслідок 9-го січня 1994 року по дорозі і тижні
незаді відійшов у вічність на 65-му році трудовитого
життя в лікарні в Тернополі

бл. п.

МИКОЛА ГОЙ

ПОХОРОНИ Обряди відбудуться в Тернополі, відтак тіло
покійного перевезено до рідного села Михайлівка, де
зложено біла батька.

Записки у глибокому смутку:

дружині — ЄВГЕНІЮ
доньці — СВІТЛАНІ ЛІЩЕНКО з родиною
МИРОСЛАВУ ЧОРНУ з родиною
сестрі — МІЛЦІ ЦІПТУ з родиною
ГАРБО СУПІЛІЦЬКУ з родиною
брату — ПЕТРА з родиною в ЗСА
близькій і дальшій родині в Україні

У глибокому смутку брат ПЕТРО

Дізнаємося сумно вісткою,
що 13-го грудня 1993 р. на 94-му році життя
відійшла у вічність наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА,
БАБЦІ І ПРАБАБЦІ

бл. п.

МАРІЯ МИКОЛІВ уп. Курця

нар. в Настовці, м.п. Тернопіль

В глибокому смутку записки:

мату — ГРИГОРІЙ
доньці — ЛЕСО СТОПАНЬКА
ІВАННА ДОБРОВОЛЬСЬКА з родиною
ОСИМ
мату — ОЛЕСЬ ДОПІЛІЦЬКИЙ
з дружиною ХРИСТИНОЮ
ВАСИЛЬКО
ІВАНУС
прапуччя — МАРИКА

ВІЩА ІІ ПАМ'ЯТІ

